BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 57-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.404/939

Nr. 172 Marți 25 Iunie 1940
8 Pagini
P IIII

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ȚARĂ pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

NOUI CĂI DESCHISE
SCHIMBULUI ROMÂNESC

Bazinul Mediteranei deține un rol hotărîtor în economia țărilor din sud-estul european.

Mediterana nu este numai calea de efectuare a schimbului acestui sector cu piețele bazinului mediteranian, ci prin porțile de trecere ale Gibraltarului și Port Saidului, ea deschide drumul schimbului acestor țări atât spre țările Occidentului și Nordului și mai departe spre sfera continentului american, cât și spre țările Orientului și Extremului Orient, cu avantajul, aproape general, al plăților în valută forte și liberă.

Nu era un lucru neobișnuit pentru natura afacerilor de comerț ale țării noastre, ca foarte multe transporturi să plece dela noi cu destinația provizorie de „Gibraltar", pentru ca de aici sau chiar în cursul transportului marfa să fie negociată pentru una sau alta din piețele lumii. Iar în ultimele luni, cele mai multe mărfuri importate de noi din Orientul mai depărtate, erau transportate de vapoare străine până la Port Said, iar de aci încărcate pe vase românești și aduse în țară.

Pe calea Mediteranei se efectua, în deosebi, tot comerțul României cu: Anglia Italia, Spania, Franța, Belgia, Olanda, Danemarca, Turcia, Malta, Gibraltar, Tunis, Algeria, Maroc, Palestina, Siria, etc. E de ajuns să amintim că numai expedițiile petrolului românesc se făceau în proporție de 80% prin Constanța, ca să ne dăm seama ce rol hotărîtor joacă Mediterana în valorificarea prisosurilor producției naționale și cât ne-a folosit neutralitatea prelungită până deunăzi a Italiei.

Pipăind totuși mai de aproape situația, avem de constatat, că în ultimul timp expedierile noastre spre și prin sectorul mediteranian rămâneseră circumscrise la foarte puține produse (aproape numai la petrol și cherestea), din cauza măsurilor de prohibițiune aplicate de guvernul nostru exportului mai tuturor cerealelor, oleaginoaselor, lemnelor de foc, etc., determinate de împuținarea stocurilor proprii și ca măsură elementară de prevedere față de necunoscutele viitoarei recolte.

In ce privește plasarea pe viitor a disponibilităților de petrol, cherestea, animale, etc. ea nu constitue o problemă decât în ce privește schimbul lor contra unor produse utile și în deosebi contra materiilor prime, pentru că, altminteri, pierderea piețelor mediteraniene poate găsi un compensativ sigur în sporirea contingentelor de export, pe calea Dunării, spre Germania și țările ocupate de ea, apoi spre Elveția, Italia, Ungaria și toate țările balcanice. Cu sforțări mai stăruitoare s'ar putea ajunge, credem și la activarea schimbului cu Rusia, vast rezervoriu de materii prime, cu posibilități de a ne furniza și în anumite compartimente industriale.

Totul depinde de stăruința depusă în căutarea punctelor de reciprocitate în satisfacerea intereselor de schimb de la țară la țară și dela produs la produs.

M. S. Regele către națiune

— „Cer țării o reînoire a sufletelor, o reexaminare a conștiințelor, un nou avânt de solidaritate socială și românească" —

Sâmbătă seară, la ora 9, M. S. Regele s'a adresat națiunii, prin radio, rostind următoarea cuvântare:

Forurile superioare ale Frontului Renașterii Naționale au făcut apel la Mine ca să preiau conducerea supremă a organizației politice unice și totalitare „Partidul Națiunii".

Am primit această sarcină, convins fiind că îndeplinesc o înaltă datorie către Țară și Națiune.

Am primit cu conștiința că unind toate forțele vii și iubitoare de Țară sub privighetoarea directă a însuși păzitorului destinelor Patriei, voi putea realiza mai efectiv, mai hotărît acea unire în gânduri și simțiri de care România are așa nevoe mai ales azi când nu se poate ști ce ne pregătește viitorul.

Această acțiune nu este una nouă izvorâtă numai din nevoile prezente, ci este desvoltarea uneia care a început prin Constituția din 1938.

Cu acel prilej am spus că legea supremă care trebue să ne călăuzească este salvarea Patriei, este salvarea Ei prin mijloace eroice.

A sosit clipa în care aceste mijloace trebuesc înfăptuite, și prin legea ce am promulgat-o eri, s'o înfăptuit.

Nu mai este vremea șovăirilor și a întârzierilor, ci este aceea a înfăptuirilor hotărîtoare și a luptei definitive de redresare.

Nu este vremea ca interesele individuale să precumpănească, ci este aceea în care nevoile unitare și naționale ale Națiunii să fie singurele care să călăuzească gândurile și faptele fiecărui membru al obștei românești.

Un singur țel, un singur gând, un singur avânt, o singură acțiune și un singur suflet trebue să străbată cu un fior de reînoire toată Națiunea și să magnetizeze toate străduințele de muncă a tuturora.

Constituția noastră impune tuturora datoria de a socoti Patria și Națiunea drept cel mai de seamă temei al rostului lor în viață.

Prin înființarea, sub conducerea Mea supremă, a Partidului Națiunii, pun la dispoziția României și a Românilor mijlocul ca acest imperativ să se desăvârșească cât mai repede și cu folos.

A sosit clipa binecuvântată în care virtuțile sufletești deosebite ale Neamului Meu, să iasă la suprafață și să se avânte fără piedici într'o muncă constructivă și solidară pentru propășirea comunității naționale.

Azi cer Țării o reînoire a sufletelor, o reexaminare a conștiințelor, un nou avânt de solidaritate socială și românească, în care individualismul devine nu un scop în sine, ci un mijloc de întărire și de progres al Obștei.

Nu mai e timpul ca fiecare să se gândească la el, ci numai la entitatea națională cuprinsă într'un singur cuvânt: România.

Lărgind cadrul organizației politice, dau astfel putință tuturor acelora care vor să devie soldați ai acestei acțiuni, de a se strânge în jurul Meu, într'un mănunchiu puternic și asemenea unui stup de albine, să alcătuiască un roi însetat de un dor nespus de muncă folositoare comunității.

E o clipă mare în istoria desvoltării noastre, e o clipă în care fiecare Român trebue să priceapă că datoria sa supremă este de a se strânge cu toată credința în acest roi.

Va trebui deci să pășim la muncă și la luptă pentru idealuri noui cu tot avântul ce-l poate da o tinerețe de gândire, de suflet și de vârstă.

Fără a disprețui înfăptuirile celor de eri, azi fac un apel și tinerelor generații să roiască și ele în acest stup al Reînvierii Naționale.

Avântul lor, credința lor către Rege și Națiune să fie reazimul Meu cel mai puternic pentru vremurile ce vin.

Toate organizațiile tineretului, Frontului Național Studențesc și altele, vor trebui să se închege în această mișcare nouă.

Nu trebue să fim statici, ci dinamici, ne trebuesc soldați credincioși ai partidului plini de avânt și ca orice soldați se vor recruta mai ales din tinerimea Națiunii.

Pășind deci astăzi la desăvârșirea noului drum trasat de Constituția din 1938, fac calda urare Partidului Națiunii, deci Țării organizate, unite și totalitare, ca rezultatele ce le vom dobândi să dea liniștea și siguranța viitorului României.

Așa să ne ajute Dumnezeu, care va binecuvânta această operă de întărire și de propășire a unei Națiuni credincioase.

Sănătate!

M. S. REGELE

A FOST SEMNAT ARMISTIȚIUL GERMANO-FRANCEZ

Berlin, 22 (Rador).—Agenția D. N. B. transmite:

Cartierul general al Fuehrerului.

Azi la ora 18.50 (ora de vară germană), armistițiul germano-francez a fost semnat în Pădurea Compiègne.

CÂND VOR INCETA OSTILITĂȚILE

Berlin, 22 (Rador). — Agenția „D. N. B." transmite:

Cartierul general al Fuehrerului.

Tratatul de armistițiu germano-francez încheiat azi la orele 18.50 în Pădurea Compiegne a fost semnat de următoarele personalități:

Din partea Germaniei: în numele Fuehrerului și comandamentului suprem al armatei de către generalul Keitel, șeful înaltului comandament al armatei;

Din partea Franței, în numele guvernului francez, de generalul Huntziger.

Semnarea tratatului de armistițiu nu implică încă încetarea ostilităților.

Aceasta nu va avea loc decât șase ore după ce guvernul italian va fi comunicat înaltului comandament al armatei germane încheierea tratatului de armistițiu italo-francez.

Deocamdată nu se poate comunica nimic cu privire la conținutul tratatului de armistițiu.

OPERAȚIILE MILITARE
DIN CENTRUL ȘI NORD-ESTUL FRANȚEI
Luptele dela sud de Loire; din valea Rhone-ului; din Alsacia și Lorena. — Atacurile aeriene și navale italiene și britanice

Operațiunile militare și aeriene în Franța centrală și de nord-t au continuat și Sâmbătă si vor continua până la semnarea armistițiului. In acest interval de timp starea psihologică a beligeranților este influențată de apropiatul sfârșit al ostilităților.

In cursul zilei de 22 Iunie. c. armatele germane au progresat, atât la sudul Loirei inferioare și la centru, de-alungul afluentului său, Indre: cât și la sud de Lyon, pe valea Rhône-ului.

Trupele germane dela aripa stângă au lărgit capetele de pod pe cursul inferior al Loirei, între Nantes și Tours și au ocupat orașul Thouars. Spre est de Thouars s'au dat lupte la Montcontour, Ligueil și Chatillon. Linia de înaintare germană între litoralul Atlanticului și râul Indre, trece din regiunea estuarului Loirei, spre est, în apropiere de Poitiers și sud de Chatillon.

Alte lupte s'au dat la sud de Roanne și pe valea Rhône-ului, între St. Etienne și Andance, — nord de Valence. In Lorena și în Alsacia trupele franceze fărâmițate, mai opun rezistență, așa izolate cum sunt, în regiunea Vosgilor de sus și de mijloc. Efectivele lor au fost mult reduse în ultimele zile din cauza pierderilor mari ce le-au suferit, prin capturarea câtorva divizii. După comunicatul cartierului general german, numărul prizonierilor francezi luați în acest sector în ultimele zile trece de 200.000 de oameni, — valoarea a 12 divizii.

Cu prilejul ocupării porturilor St. Malo, Lorient și Brest și a provinciei Bretagne, germanii au luat numeroși prizonieri, atât din unitățile de uscat, cât și din unitățile marinei, între care sunt un general comandant de armată, comandantul forțelor maritime din sectorul prefecturii maritime Finister și mai mulți amirali și generali de divizie.

Fortificațiile liniei Maginot au fost atacate eri în diferite sectoare de grupuri de avioane Stuka, care, atacă în picaj și azvârlă torpile de tip special cu efecte mari.

In cursul operațiilor din Lorena și din munții Vosgi germanii au ocupat localitatea Geramder și au creat o situație foarte critică detașamentelor franceze ce sunt pretutindeni strânse în clește. Ca să obțină efecte de panică și predare mai repede a apărătorilor fortificațiilor, ca și dezorganizarea coloanelor de transport franceze, aviația germană a atacat cu grupuri de avioane de bombardament în picaj. Atacurile masive cu aceste avioane le fac germanii în condiții speciale, cu scopul de a crea asupra celor atacați o surpriză și o stare de spirit apropiată de panică. Bombardierii germani dispun de niște torpile-sirene, prevăzute cu un tub solid de carton emițător de șuerături sinistre de mare intensitate.

Pentru întâia oară s'au întrebuințat aceste torpile-sirene cu prilejul atacurilor masive ale avioanelor germane date pe Meusa și pe canalul Albert din Belgia. Pe frontul Alpilor trupele italiene au atacat în câteva sectoare.

Marina și aviația italiană au desfășurat o activitate mare în Mediterana occidentală. Un submarin italian a torpilat trei vapoare de comerț, care s'au scufundat; iar hidroavioanele au lovit cu bombe două crucișătoare: unul, în apropiere de insulele Baleare și altul, în rada portului Biserte de pe coasta africană a Tunisiei. Avioanele italiene au bombardat eri bazele franceze dela Marsilia și Biserte, și cele britanice din Africa orientală: Portul Sudan, Uareb și fortificațiile din Kenya.

Avioanele britanice au atacat și bombardat mai multe localități din Italia de nord, de sud și din insula Sicilia.

R. SEIȘANU

POLITICA EXTERNĂ A IUGOSLAVIEI
Declarațiil primului ministru Svetkovici

Belgrad, 22 (Rador). — D. Svetkovici, președintele consiliului de miniștri, a primit pe reprezentantul agenției DNB de la Belgrad, căruia i-a făcut o declarație.

D. Sfetkovici a subliniat că țelurile politice iugoslave au fost limpede determinate; ele reprezintă expresia voinței poporului jugoslav de a menține relații bune cu toți vecinii, pentru a încuraja colaborarea constructivă între popoarele din sud-estul Europei.

Această politică, a continuat d-sa, corespunde intereselor statului și simțimintelor poporului. Ea a dat rezultate bune în toate direcțiile.

Când a izbucnit războiul din Europa, guvernul pe care îl prezidez a declarat că va menține, în cadrul acestei politici, devenită tradițională, neutralitatea cea mai strictă în toate domeniile vieții noastre naționale. Atitudinea francă și precisă a Jugoslaviei a ajutat mult la menținerea păcii în această parte a continentului nostru.

Cooperarea și amiciția dintre Iugoslavia și Reich a devenit din ce în ce mai intensă și s'a manifestat mai ales în domeniul economic. Interesele reciproce cer o colaborare tot mai adâncă, iar această colaborare a fost menținută în toată amploarea ei, cu toate că războiul bântuie în alte părți. De aici se poate deduce până la ce punct aceste relații economice sunt bazate pe nevoi naturale. Economiile celor două țări nu numai că se complectează una pe alta, dar Iugoslavia face și legătura între marea forță industrială a Imperiului german și țările agrare din Orientul apropiat.

Președintele consiliului a subliniat hotărîrea guvernului său — care se bucură de încrederea Principelui Regent Paul — de a menține cu orice preț cursul actual al politicii externe și mai ales bunele relații cu Reichul. El a mai declarat că în curând se vor face în Iugoslavia noui și importante reforme în domeniul politicii muncii și a politicii sociale.

D. ERNEST URDARIANU
Șeful Statului Major al Partidului Națiunii, Ministru Secretar de Stat

CAUZELE UNEI INFRANGERI
de I. LUGOSIANU

Niciodată, într'o lungă și glorioasă istorie, Franța n'a suferit o înfrângere mai gravă și mai repede ca cea de astăzi. La răspântia între două ere istorice, ea depășește proporțiile militare ale unei bătălii pierdute și pune în cauză o concepție de viață, o politică, o morală. Ea închide un trecut de greșeli fatale și impune, ca o condiție de viață, imperativul unui viitor de redeșteptare națională și de purificare morală.

Nu ar fi fost chemarea noastră să stăruim asupra erorilor, care au împins pe calea unui destin dramatic țara, astăzi învinsă, căreia lumea i-a rămas datoare în trecut, în atât de largă măsură. Dar drama Franței nu mai aparține astăzi polemicei politice. Ea aparține istoriei și în aceste vremuri de prefaceri adânci și de hotăriri grăbite trebue trase cu seninătate învățămintele aspre ale faptelor, care ne pot sluji drept lecție, drept îndrumare ori drept îndemn.

Intr'o patetică mărturisire, în cuvântarea de curând rostită la radio, Mareșalul Pétain, a schițat cauzele situației de astăzi: „Mai slabi de cât acum 22 de ani, avem astăzi prea puțini prieteni, prea puțini copii, prea puține arme și prea puțini aliați. După victoria noastră de atunci dorința noastră de câștig și de plăceri a înăbușit spiritul de sacrificiu. Toți au cerut mai mult decât au dat. S'a voit să se evite orice efort".

Cuvinte aspre, care cad ca o condamnare istorică, asupra întregului trecut recent dintre două războaie, din gura unui om, care după ce-a simțit cu generația lui de învingători bucuria triumfului, încearcă după două zeci și doi de ani, cu generația învinșilor, gustul amar al înfrângerii!

Cauze tehnice, strategice și tactice stau de sigur la origina directă a înfrângerii de astăzi.

Concepția pasivă a unei defensive sistematice în dosul unei linii fortificate socotite inexpugnabilă a paralizat inițiativa, care dă posibilitatea surprinderii și avântul înaintării, multiplică puterea de isbire și pregătește biruința. Iluzia cu nimic îndreptățită a unui război lung cu un adversar, care avea un interes vital la un război scurt și poseda o uriașă pregătire tehnică pentru ofensivă; încrederea dogmatică în efectele miraculoase ale unei blocade economice, care a creat iluzia victoriei fără sânge contra adversarului istovit de lipsuri și care a încetinit sforțarea unei înarmări deficitare; credința în valoarea militară a faptului politic al neutralității belgiene, în ciuda experienței concludente a trecutului și iluzia că teatrul războiului era Franța, când el era de fapt Europa și lumea, iată tot atâtea erori fatale ale unui comandament, care a refuzat sistematic să privească în față realitățile, în acea teribilă concurență de realități necruțătoare, care este războiul.

Erorile tactice și tehnice ale conducerii franceze a războiului sunt urmările mai mult sau mai puțin directe ale acestor concepții firești: întârzierea fatală a retragerii din Belgia, aprecierea inexactă a importanței unei intervenții italiene în imobilizarea unor rezerve prețioase în bătălia hotărâtoare; subestimarea pregătirii tehnice formidabile a adversarului și a noii sale tactici într'un război, în care mașina domină omul și specialistul deschide drumul soldatului, în ciuda experienței concludente a campaniei din Polonia, explică în mare parte prăbușirea grăbită a unei armate, care-și dăduse de atâtea ori dovezile și care n'a fost niciodată disprețuită de un comandament german adânc realist.

Cauze mai îndepărtate, dar mai hotărâtoare încă decât cele militare dau însă explicația adâncă a defecțiunii de astăzi. „Prea puțini copii", a spus Mareșalul Pétain. Slăbiciunea demografică a fost fatală Franței. Numărul este putere, spune de 20 de ani, d. Mussolini în țara vecină fără ca răsunetul adânc al acestor cuvinte să fi trecut Alpii. Istoria militară n'a fost niciodată studiată în funcție de factorul demografic, care ar explica totuși multe victorii și multe înfrângeri. Câtă lume știe că Germania și Italia din epoca napoleoniană, aveau, la un loc, o populație abia egală cu a Franței și cine știe în ce măsură acest fapt material a intrat în strălucirea victoriilor lui Napoleon?

Față de creșterea uriașă, într'un secol, a populației germane și italiene, insuficiența efectivelor franceze și a aportului numeric al unui aliat, a căruia contribuție era exact cunoscută dinnainte, ar fi trebuit să ducă la înlocuirea lor cu mijloace mecanice, care reprezintă un imens potențial de luptă, „Prea puține arme" nu poate fi o explicație valabilă într'o țară bogată, care a inventat

(Continuare in pag. 2-a)

IN CORPUL ZIARULUI:
CUM S'A AJUNS
LA SEMNAREA ARMISTIȚIULUI FRANCO-GERMAN
TRUPELE FRANCEZE
DIN ALSACIA-LORENA AU CAPITULAT

MORALUL NAȚIEI
de general rez. PETRE VASILESCU

Cu cât vremurile pe care le străbate un neam sunt mai grele; cu cât dușmanii lui sunt mai numeroși și mai puternici și cu cât mijloacele de distrugere, ce se poate întrevedea că vor fi puse în joc, de către aceștia, într'un eventual viitor conflict armat, vor fi mai ucigătoare; cu atât moralul nației trebue să fie mai puternic, cu atât forța morală — care secondează pe cea materială și o însuflețește — trebue să fie mai indestructibilă.

Astăzi, mai mult ca în trecut, această forță morală capătă — nu numai pentru armatele care luptă la hotare, dar și pentru cei rămași la vetre — o însemnătate care o așează la un nivel, cel puțin tot atât de ridicat cași acela la care trebue să se găsească forța materială.

Numai printr'o forță morală excesiv de puternică, un neam poate străbate prin vremuri ca cele din prezent, cu sorți de izbândă și cu șanse de a putea ieși la liman sănătos. Numai însuflețit fiind de o asemenea forță morală, el va putea înfrunta, cu bărbăție, urgia războiului și nu se va da bătut, în fața vrăjmașului, decât după ce își va fi epuizat toate mijloacele de rezistență. Și, chiar în acest caz nefericit, vitejia cu care el se va fi opus vrăjmașului — mai puternic și mai numeros — îi va creia dreptul la viață liberă. Altfel, el va deveni sclavul celor mai puternici și mai însuflețiți decât el.

Moralul unei națiii nu se poate improviza, ci el trebue clădit, încetul cu încetul, dar cu perseverență și tenacitate — în timp. Dacă — cu, sau fără, știință și voință — s'a făcut, în trecut, grețala de a nu se da atențiunea cuvenită acestui factor — fără de care astăzi, un neam nu mai poate trăi — este de datoria generațiilor actuale — care au răspunderea prezentului și viitorului acestei țări — ca, recunoscând, cinstit, greșelile trecutului, să ia toate măsurile potrivite, impuse de con-

(Continuare in pag. 2-a)